

## Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Poporul Meu, poporul Meu, Eu, Domnul, vin iar la tine ca să Mă așez cuvânt în tine. Vin, fiule, la tine ca să-ți măsoar făptura. Amin. Lucrez peste tine cu întreită binecuvântare, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Dau sfinții să se măsoare cu tine, și să nu Mă rușinezi, fiule, că sfinții cerului Meu au mare cinste pentru tine, că ei văd cine ești tu, văd din lucrarea Mea cu tine, poporul Meu. Se uită sfinții la lucrarea Mea cu tine, și se hrănesc sfinții din cuvântul Meu așa cum te hrănești tu, și voiesc sfinții să auzi și să înțelegi cuvântul Meu cu urechea duhului, ca și ei, nu cu urechea trupului. Toată lumea aude de la Dumnezeu cu urechea trupului, dar trupul nu folosește duhului, și îi stă împotriva, căci scris este: *«Duhul pofteste împotriva trupului, și trupul, împotriva duhului»*. Toată lumea este trup, și trupește sărbătorește serbările ei, chiar dacă ea, lumea, se folosește de numele zilelor Mele de serbare. Lumea a întors pe dos zilele Mele de serbare, și Eu nu am nici o bucurie de la bucuriile lumii, că bucuriile lumii sunt pentru lume, nu pentru Mine și nu pentru sfinții Mei.

Neamul Meu român sărbătorește azi serbarea nașterii Mele între oameni, iar cerul sărbătorește pe ierarhul Spiridon, căci astăzi această sărbătoare este în cer. Toate sunt anapoda pe pământ, și Eu M-am dus cuvânt între cei mai mari ai neamului român și între cei ce se zic biserică a neamului român și le-am spus să se așeze la loc cu cele cerești și să pună la locul lor și la cinstea lor pe cele strămutate de la locul lor, căci sfinții cerului Meu, mereu, mereu Mă întrebă: *«Doamne, până când?»*.

Astăzi nu este sărbătoarea nașterii Mele, și lumea se serbează pe ea, nu pe Mine. Lumea se bucură fără Mine, că așa s-a deprins lumea. Dar tu, poporul Meu, nu ești din lume, precum nici Eu nu sunt. Eu, fiule, nu încap cu cele ale Mele în lume, precum nici tu nu încapi. Lumea se bucură, și tu plângi cu Mine de jalea Mea și a sfinților Mei, dar vine ziua Mea când lumea va plânge de jalea ei, și tu te vei bucura cu bucuria Mea, căci așa scrie în Scripturi. Eu sunt în durerile nașterii din nou a lumii, precum și tu ești, dar după nașterea aceasta vom uita de dureri, de bucurie că s-a născut din cer lumea cea nenăscută de sus. Este scris că cine nu se naște de sus, nu poate fi al împărăției cea din cer pe pământ, și iată, lumea este împărat pe pământ, și ar voi să fie și pe cer tot așa, dar cerul este cel ce nu se vede, căci ochii trupului nu văd pe Domnul și pe cele cerești ale Domnului.

Vin, poporul Meu, să-ți măsoar făptura. Vin la tine pe pământ cu sărbătoare arhierescă. Arhiepiscopul Spiridon a fost minune cerească pe pământ. N-am mai avut pe altul ca și pe el între arhiepiscopii pe pământ. Acesta a fost cu adevărat om plăcut Mie, om smerit ca Mine, om blând și smerit cu inima, om care a ajutat pe Dumnezeu la mântuirea neamului omenesc. Astăzi nu se mai ridică dintre oameni om ca arhiepiscopul Spiridon. Ce să fac Eu cu arhiepiscopii cei cu școală omenească? Aceia nu pot face ce a făcut sfântul Spiridon. Cei de azi se rușinează cu sfințenia. Cei de azi râd de cel sfânt și îl fac asemenea lor, așa cum s-a întâmplat cu arhiepiscopul Meu de care Eu M-am folosit pentru începutul cel nou al lumii, pentru începutul lucrării de naștere din nou a lumii, dar n-a fost lăsat să fie sfânt și drept. Invidia arhiepiscopilor lumești a tras de sub el cărămida cea nouă pe care Eu, Domnul, am așezat-o acum prin el pe pământ pentru începutul nașterii din nou a lumii, precum Eu am prorocit și am făgăduit apostolilor Mei cei doisprezece.

O, poporul Meu, îți spun ție bucurie. Apostolii cei doisprezece s-au așezat pentru Israel pe cele douăsprezece scaune pe care Eu le-am dat lor prin făgăduința Mea cea de atunci. Au auzit la Mine cuvânt rostit peste neamul lui Israel, neamul lor cel după trup, neamul pe care Eu îl strig

acum să vină să primească cuvântul Meu, cuvântul Celui răstignit de neamul lui Israel, căci neamurile pământului au primit cuvântul mântuirii și vin la credința mântuirii prin cuvântul Meu care vine înaintea Mea ca semn de pocăință a oamenilor, și de venire a Mea, iar Israel cel după trup are mijlocitorii lui pe cei doisprezece apostoli ai Mei, care sunt iudei după trup, după cum și Eu sunt iudeu după trup, că mântuirea din iudei este, după cum este scris în Scripturi. S-au așezat apostolii Mei să judece pricina celor douăsprezece seminții ale lui Israel, și această judecată se face prin Mine, Cuvântul lui Dumnezeu peste neamul român, ca să audă neamurile pământului, și să audă neamul Meu Israel și să se scoale, căci Hristos, Unsul Tatălui, Trimisul Cel din cer pe pământ acum două mii de ani trup în Israel, iar azi cuvânt în neamul român, Hristos, Cel ce este proorocit de prooroci ca să fie Mesia Cel din cer, Hristos vine din nou a doua oară de la Tatăl ca să mântuiască lumea cu mântuirea Lui. Amin, amin, amin.

Vine Domnul Iisus Hristos, și face pe pământ praznic de mântuire, praznic de naștere din nou a lumii. Vine Domnul și Se vestește pe Sine și vine. Amin.

Apostolii Mei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății, și încep să scrie pe cei din Israel care vor veni spre mântuire, în numele lui Hristos, Mesia Cel venit din cer acum două mii de ani, și vor striga numărul lor după seminții, precum este scris în Scripturi, și cei mântuiți din neamul lui Israel se vor uni cu neamul român în numele Meu, și Mă vor vesti pe Mine Hristos, Cel ce vine ca să fie cu cei mântuiți.

Apostolii Mei au fost și sunt iudei, și sunt Ierusalimul cel de sus, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, și cu neamul lui Israel cel sfânt din toate veacurile și cu toți cei din neamurile pământului care au primit credința în Hristos prin apostolii Mei cei doisprezece, ucenici care și-au ridicat ucenici asemenea lor în toate neamurile pământului, de atunci și până azi, și aceștia sunt sfinții cerului, în cer și pe pământ, căci Ierusalimul este zidit din sfinți, și în cer și pe pământ, amin; din sfinți, nu din pietre, nu din cărămizi, ci din oameni noi și sfinți cu trăirea, cu duhul și cu trupul și cu sufletul lor. Amin.

Apostolii Mei cei din iudei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății ca să mijlocească la Mine împreună cu tine, poporul Meu de ucenici pentru neamul lui Israel cel după trup, căci Eu nu Mi-am uitat făgăduințele Mele cele pentru el rostite și pe care nu le iau de peste el.

O, poporul Meu, a venit vremea nașterii din nou a lumii și a lui Israel cel ce a fost poporul Meu și nu mai este. Dar cel din Israel care se va ridica cu pocăință ca să Mă primească cuvânt de venire a Mea a doua oară, acela va fi popor al Meu prin făgăduințele cele rostite pentru rămășița lui Israel care se va scula și va mijloci la Mine pentru tot Israelul, iar Eu, Domnul, voi fi milostiv pentru cel ce Mă primește de Stăpân și de Mire venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, și apoi trup văzut, trup și cuvânt, cuvânt și trup, Hristosul Tatălui. Amin. Și se vor încreștina neamurile și vor lua trăire creștină și se vor bucura de așa trăire, căci lumea nu știe ce înseamnă bucurie. Lumea a vrut să fie lăsată de capul ei, și este fără cap lumea, iar biserica ei este lumească, nu este cerească, și este descoperită înaintea lui Dumnezeu și așa se roagă la Dumnezeu, dar nu se poate așa, că scris este: *«Orice femeie care se roagă lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul, iar capul femeii este bărbatul»*. Orice biserică rugându-se lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul ei, iar capul bisericii trebuie să fie Hristos, căci Hristos este bărbatul bisericii, Mire al bisericii dacă biserica este mireasă, iar dacă nu este mireasă nu este biserică a lui Hristos, ci este biserică lumească și nu creștinească. Biserica lui Hristos are trăire creștinească și sărbătoare creștinească, dar iată, biserica românilor a voit să fie lăsată de capul ei și și-a stricat serbările, iar vremile cele sfinte le-a strămutat de la locul lor și numai biserică nu este ea, că este biserică fără sfinți, de vreme ce și-a sucit zilele sfinte și nu mai sunt la locul lor și în dreptul sfinților lor, căci fiecare clipă își are binecuvântarea ei și fiecare zi își mărturisește pe sfinții ei.

Să se așeze la locul lor sărbătorile Mele și ale sfinților Mei, că iarăși strig cu acest strigăt peste neamul român pe care-l vreau creștin pe pământul dreptății Mele. Eu am făcut din pământul român pământul cuvântului Meu, pământ al dreptății, căci cuvântul Meu este dreptate pe pământ, și voi face din pământul român pământ al creștinilor, iar creștini sunt cei ce au trăire ca a Mea și nume ca al Meu.

O, poporul Meu, am venit la tine ca să-ți măsoz făptura. Lumea se bucură cu mâncăruri alese, cu carne de porc și cu băuturi tari, și zice că sărbătorește nașterea Mea. Dar lumea taie porci și vaci și oi și păsări ca să mănânce și să petreacă serbarea ei, și nu așa sunt serbările Domnului cu omul. Acum trebuie să fie vreme de post până la ziua de serbare a nașterii Mele, iar tu, Românie, tai porci și faci sânge în vreme de post. O, nu se face vărsare de sânge în vreme de post, că e vreme de post și de cumișenie și de sfințenie pentru pregătirea ta în întâmpinarea serbării nașterii Mele. Ai scos două duminici de la locul lor, căci te-ai crezut că poți să întorci vremurile, și le-ai întors, după cum este scris în Scripturi: «*Se vor încumeta să schimbe vremurile*».

Să știi, Românie, să știi că nu s-a terminat postul pentru întâmpinarea serbării nașterii Mele, și tu calci orânduilele sfinților, și sunt supărați pe tine sfinții și părinții tăi și îi aud mereu zicându-Mi:

– *Doamne, până când ca să așezi puterea noastră la locul ei? Doamne, voim să facem bine oamenilor, și oamenii ne-au făcut rău. Doamne, răscumpără locurile noastre, căci antichrist ne-a dat afară din biserică și ne-a luat locul și haina și casa, iar biserica e fără sfinți, și ea nu știe boala ei, nu știe de unde vine suferința ei. Doamne, dă duhul treziei peste cei ce cârmuiesc peste neamul Tău român, ca să așeze împărăția cuvântului Tău la locul ei și să-i spună lui antichrist pe nume și să răscumpere locașurile Tale cele cu sfinți în ele, căci antichrist ne-a scris pe noi pe ziduri, iar pe el, pe scaunul Tău și al nostru, Doamne!*

– O, sfinților, sfinți ai cerului sfânt, ai cerului român! Eu, Domnul, vă voi face dreptate, căci Mi-am făcut în România scaun al dreptății și din el Mă fac cuvânt de dreptate, și cu cuvântul Meu netezesc căile voastre spre oameni, și ale oamenilor spre Mine și spre voi, iar Eu sunt Dumnezeu, și voi birui.

Amin, amin zic vouă, celor din fruntea poporului român: adunați-vă și faceți sfat ceresc, căci Eu sunt Cel ce stau tainic în sfatul acesta. Așezați la loc pe sfinți! Amin. Așezați în biserici postul și rugăciunea, și pe sfinți, și viața cea creștinească în România. Ea e țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mire în ea, sunt cuvânt de iubire și de înviere din ea. Eu sunt învierea morților ei cei vii și cei adormiți.

Mă doare când văd tristețe pe duhul sfinților tăi, Românie. Tu ai fost cea mai lovită dintre neamuri, căci cei dreپți din tine n-au mai avut loc să trăiască deasupra pământului tău, și au fost băgați dedesubt ca sămânța care dă rod. A venit vremea rodului. Întoarce-te spre rodire sfântă din mijlocul tău, din pământul tău. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să stai sub hrana Mea, să stai mereu sub ploaia cuvântului Meu, căci cu el hrănesc pretutindeni. Am venit la tine să-ți măsoz făptura și să te dau pildă de trăire și de lumină și de adevăr al Meu între oameni. Și voi veni să te învăț să-ți măsozi singur făptura, și să știi să lucrezi cu Mine peste tine, căci tu ești plugul Meu, ești pilda Mea înaintea oamenilor, iar cine va pune mâna pe acest plug, să nu se mai poată uita înapoi, ci numai la cer și numai la Mine. Amin, amin, amin.

*12/25-12-1997*